

„The Word“ - Ukrainian Weekly

СЛОВО

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Рік II. Регенсбург, неділя 7 квітня 1946 Ч. 14. (22)

Постанови Собору Єпископів УАПЦ

Як вже повідомлялося в березні ц. р. в місті Есслінгені (Вюртемберґія) відбувся Собор Єпископів Української Автокефальної Православної Церкви скликаній Високопреосвященішим Владикою Митрополитом Полікарпом. На Собор прибули й брали в ньому участь крім митрополита Полікарпа, що головував на Соборі, архієпископи: Ігор, Михайл, Генадій, єпископи: Мстислав, Сильвестер, Григорій, Володимир і Платон, який був секретарем Собору. На чотириденних засіданнях Собору обміркував низку справ, зв'язаних з теперішнім положенням УАПЦ на еміграції та постановив:

1. Звернутися до Первоієрархів усіх Автокефальних Православних Церков з «Окружним Інформаційним Посланням», яке на Соборі було вислухане і затвержене. «Послання» має характер історичної довідки про те, що Українська Церква існувала, переживала тяжкі хвилини в змаганнях за свою незалежність і при кожній нагоді намагалася ту незалежність привернути. «Послання» має на меті доправити до молитовного єднання з іншими Православними Церквами — Сестрами.

2. Уваги на велику небезпеку Християнській Церкві, християнській цивілізації та культурі з боку безбожництва і руйнівничого матеріалізму, які, не зважаючи на шостирічну тяжку боротьбу в обороні справедливого, згідного з християнською наукою співжиття людства, не звільнили його від своєї страшної загрози, св. Собор Єпископів УАПЦ, яка є виразником волі та стремління багатомільйонного Українського Народу, що впродовж 25 років в обороні християнських ідеалів приніс у жертву мільйони найкращих своїх синів і дочок, звертається до всіх вільних Християнських Церков світу із закликом до спільної оборони найбільшого скарбу всього людства — Христової Церкви та християнської цивілізації і культури.

3. Св. Собор Єпископів, із сумом довідавшись про насильницьке навертання на православ'я Російської Церкви українців греко-католиків у Західній Україні та беручи на увагу те, що Свята Православна Вєселєська Церква ніколи не толерувала насильницького навертання людей до того чи іншого християнського віросповідання, бо сам Господь наш Ісус Христос нікого не примушував, а тільки кликав, осуджує таку нехристиянську акцію, що має чисто політичне підґрунтя для винагородження українців.

Св. Собор Єпископів висловлює українцям греко-католикам своє братерське, широчесне співчуття і молить Всемогутнього Господа про скорочення їхніх терпінь та відвернення насильства.

4. Після доповіді про католицьку акцію ієрархів православних — Св. Собор Єпископів із радістю утвердив, що Єпископат, Духовенство і Вірні УАПЦ залишаються nadalі вірними та віданними синями своєї Матері-Церкви за прикладом своїх діл і прадів у повній свідомості, що Рідна Православна Церква є для них джерелом, яка дає сили для поборювання всіх труднощів на чужині.

Щодо внутрішнього життя УАПЦ на еміграції, Собор постановив прийняти нове «Тимчасове Положення про Управління УАПЦ на еміграції», згідно з яким найвищим органом Управління УАПЦ на еміграції, до скликання Всеукраїнського Помісного Собору, є Собор Єпископів УАПЦ. У провіді Собору Єпископів стоїть і Собор скликає Митрополит, що наділений до Помісного Собору правами обласного митрополита.

Виконавчим органом Собору та постійно чинним центром церковного життя УАПЦ є Священний Синод в особах Митрополита, його заступника, секретаря та одного члена.

Згідно з «Тимчасовим Положенням» Собор признав права Обласного Митрополита і Голови Синоду старшому по хіротонії Митрополитові Полікарпові. Заступником Голови Синоду вибрано архієпископа Михайла, секретарем —

єпископа Платона та членом — єпископа Метислава.

Собор постановив між іншим заснувати пастирську і диківську школи, богословський відділ при одній з Високих шкіл, Богословсько-Науковий Інститут та Українське Православне Доглядне Товариство.

Собор видав також Послання до духовенства і вірних УАПЦ. Зміст Послання — перегляд дотеперішнього еміграційного шляху УАПЦ, заклик до поглиблення віри і ґрунтування основ християнського світогляду, віри та надії на краще наше майбутнє при умовах тісної співпраці всіх складових частин церковного тіла — Ієрархії, духовенства і вірних.

Іран перед Радою Безпеки

Нью-Йорк. Рада Безпеки зішлася, як передбачалося, 25 березня на конференцію до Нью-Йорку. Найважливішою справою для поладження на конференції є перська проблема. Советський делегат Андрій Громико виступив з домаганням не розглядати іранської справи раніше 10 квітня, бо советські війська почали вже евакуацію Персії. Після того, як Рада Безпеки 9 голосами проти двох (сов. Росії і Польщі) відхилила советську пропозицію, Андрій Громико, разом із усім своїм складом своєї делегації демонстративно покинув залю засідань. Рада Безпеки продовжувала далі свою роботу.

На пропозицію єгипетського делегата запропоновано перському делегатові Гусейнові Алі подати перські обвинувачення. Представник Персії змалював персько-советський спір та підкреслив, що Росія домагалася від Персії податися на залишення советських військ у деяких частинах Ірану, створення персько-російського товариства експлуатації нафти, в якому 51 відс. акцій мало б належати советському Союзові та визнання автономії Азербайджану. Персія не погодилася на ці домагання. Гусейн Алі підкреслив, що його країна терпить від перебування в Персії советських

урядовців і советських військ, які втручаються у внутрішні справи країни. Зволікання мирного розв'язання цього спору означає загрозу для світового миру. Перський делегат зажадав зобов'язати Росію, щоб вона вивела свої війська з Персії в можливо найкоротший термін. Щодо советського повідомлення про те, що советські війська покидають Персію, Гусейн Алі сказав, що він не знає нічого про відхід цих військ, лише чув про певні переусуєння советських військ в середині Персії.

Як повідомляє Рейтер, представник советської делегації заявив, що Советська Росія не думає виступати з ООН та буде брати участь у всіх засіданнях Ради Безпеки, за винятком тих, на яких розглядатиметься справа Персії.

На дальшому засіданні Ради Безпеки промовляв міністер Бірнс, який запропонував закласти під урядів Росії і Персії точного в'яснення про перебіг персько-перських переговорів до 2 квітня. Рада Безпеки підтримала цю пропозицію, лише польський делегат др. Оскар Ланге запропонував пізніший термін, а саме 4 квітня. Остаточно ухвалено термін 3 квітня. Цього дня Рада Безпеки знову приступила до розгляду перської проблеми.

Елеонора Рузвелт в обороні ДП

Вашінгтон. Пані Рузвелт на зборах у Лос Анжелос заявила, що Росія повинна зрозуміти, що Америка у деяких справах не піде на компроміс. Одною з таких проблем є справа виселених осіб. США і В. Британія вважають, що ті виселені особи, які не захочуть повертатися на батьківщину, мають право вибрати собі таку країну, в якій зможуть вони оселитися.

ЗАЯВА ГЕНЕРАЛА МЕК НЕРНІ ПРО ДП

Франкфурт. Як повідомляє часопис «Міттельбайеріше Цайтунг» за звіттюванням агенції Дана, генерал Мек Нерні, командувач американських збройних сил в Європі, 22 березня заявив на пресовій конференції, що примусово вивезені особи, які не хочуть повертатися на батьківщину, за винятком жидів і осіб, що були переслідувані політично, мають бути включені до німецького господарського життя. «Вони мусять працювати та будуть одержувати такий приділ харчів, який одержували німці».

Генерал Мек Нерні сказав далі, що ще не вирішено, чи такі особи одержать німецьке громадянство. Більшість примусово вивезених осіб, що готові до повороту на батьківщину, будуть відтранспортовані цього літа.

Ті особи, сказав генерал, які співпрацювали з нацистами або яких розшунують інші нації за їхню злочинну діяльність, будуть відіслані до їхньої батьківщини.

ДОПОМОГА ДЛЯ ДП

Лондон. На конференції УНРРА в Атлантик Сіті ухвалено, що УНРРА nadalі буде опікуватися виселеними особами аж до наступ-

них зборів Ради УНРРА, які відбудуться літом цього року в Парижі. Американська делегація запропонувала підтримувати репатріацію. Щодо виселених осіб, які не хочуть повертатися до батьківщини, то для них треба буде підшукати місце. Про те цією справою не буде займатися УНРРА, а спеціальна установа, яку створять при суспільно-господарській раді Організації Об'єднаних Народів.

На конференції УНРРА делегати 48 держав висловили переконання, що міжнародною організацією опіки над втікачами і ДП очолюватиме п. Елеонора Рузвелт.

Лондон. Спеціальна комісія ООН в справах ДП, втікачів розпочинає свої наради 8 квітня в Лондоні. На нарадах мають розглядати справу суспільної і правової опіки над ДП та допомогти в створенні їм нового життя на нових місцях оселення.

Як подає «Дзєннік Польскі» на підставі останніх заяв УНРРА, ця організація буде опікуватися ДП на території Німеччини до часу перебрання цієї опіки спеціальною міжнародною інституцією, що має бути ще створена. Ця заява є пізнішою від заяви генерала Мек Нерні, зрештою ген. Мек Нерні не подав ніякого рішення щодо переходу ДП на німецьке харчування.

НОВИЙ ДИРЕКТОР УНРРА

Нью-Йорк. Новим директором УНРРА призначено Фіорелло Ля Гвардію, кол. міського голову Нью-Йорку.

Право громадської критики

зловживання і навіть злочини, що можуть статися в державних установах.

Народи вищої політичної культури уже давно оцінили велику творчу роль громадської критики. Тому, наприклад, в Англії, окрім партії, що стоїть при владі, є завжди партія опозиційні, які діяльність міністрів критикують. В Англії уряд називається «урядом його величності» (короля). Але також партія — противниця уряду називається «опозиція його величності».

Голова опозиційної партії в англійському парламенті дістає навіть платню від держави, таку саму, як міністер.

Уряд вільної країни перебуває під постійним «обстрілом» з боку опозиційної партії, що критикує діяльність міністрів, слідкує за їх кожним кроком в інтересі держави, щоб та діяльність через помилку, недогляд або іншу причину не пошкодила цілому народові. В тому суспільстві, де немає вільної критики, відносини громадські «загнивають», псується. Люди не святі і коли не чують над собою громадської контролю, то можуть допуститися недоблестів і навіть протизаконних вчинків. Громадська критика рятує тих, що стоять при владі, від спокуси піти шляхом незволення. В цьому оздоровна, позитивна, додатна роль громадської критики. Очевидно, що легше правити державою і громадою, коли нема критики, нема опозиції, що, мовляв, «підлається між ногами» і «не дає працювати».

Славний італійський політик граф Кавур висловився одного разу, що «при стані облоги (при диктатурі) кожний осел може правити державою». Теперішній голова англійського соціалістичного уряду полковник Етлі висловився недавно, що демократія — це найтяжча форма державного ладу. Але при тім демократія — найздоровша форма державного устрою. Вона придатна для вільнолюбивих людей, що шанують свою гідність і не хочуть бути під диктатурою.

І в наших громадських справах маємо при звичаюватися до звичаїв і порядків тих народів, що мають вищу політичну культуру.

Зокрема право вільної чесної критики нашому громадянству ніколи не може пошкодити, тільки допоможе.

П. Ф.

ЕТЛІ ПРО ПІДВАЛИНИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Лондон. Прем'єр Етлі промовляв перед радою вільних церков в Англії. У своїй промові Етлі заявив, що війна, яка повстала за свободи думки, слова, сумління та особистої свободи людства, не лише провадилася за втримання цих свобод, але також за втримання моральних засад, які мусять бути окреслені як підвалини європейської культури. Війну, шопрада виграло, сказав Етлі, про те боротьба за свободу і толеранцію не припинилася.

ВІДОЗВА ПАПИ

Рим. В одній з останніх промов Папи Пія XII, в якій він звертається до духовенства, говорить, що церква не має наміру втручатися до політики; але ж вона не може зрестися з використанням своєї науки. Духовенство мусять радити вірним у політичних питаннях, посилуючись на церковну науку. Ця порада духовенства не повинна обмежувати свободи думки.

ШПИГУНСЬКА АФЕРА ПЕРЕД СУДОМ

Монтреаль. При розгляді канадської шпигунської афери, перелученою посла до канадського парламенту Фредо Розе, якого обвинувачують в передаванні інформації Советському Союзові.

Прокуратура представила матеріал, який стверджує, що Розе намагався поширити шпигунську діяльність на терен США. Далі суд переглядав інші документи, з яких виявляється, що советський військовий аташе в Оттаві полк. Жаботін, тринадцять днів після скінчення атомової бомби на японське місто Нагасакі одержав вказівки роздобути дані про атомову бомбу.

ВАЖЛИВЕ АРЕШТУВАННЯ

Вашінгтон. У Вашінгтоні офіційно повідомлено про арештування советського морського лейтенанта Миколаї Рєдіна. Його арештувано в моменті, коли він у Портланді намагався сісти на советський пароплав. Арештованого лейтенанта обвинувачують в шпигуванні. Рєдін після його затримання відмовився відповісти на запити та домагався, щоб його допустили до розмови з советським консулом.

ДО ЧИТАЧІВ!

З причини затримки друку, попереднє ч. 13 тижневика «Слово» не вишло.

